

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ !

□ □ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □ □

எல்லோருக்கும் இரூக்கும் வழக்கமான ஆசனத்தான் எனக்குள்ளும் இரூந்தது.நாமும் ஒரு நாள் அரபுநாடு சிலைலவணேட்டும் லட்சம் லட்சமாய் சம்பாதிக்க வணேட்டும் .

நமது சம்பாத்தியத்தில் சொந்த வீட்டு,கார்,நகை என்று வாங்கி ஓரளவுக்கு வசதி வந்தவுடன் கொஞ்சம் பணத்தை சேமித்து ஊரில் போய் சட்டிலாகி விடவணேட்டும்ன்ற எனது கனவு எப்போது பலிக்குமோ? என்று ஏங்கி தவித்த எனக்கு எனது அதிர்ஷ்டக்கார மனைவியின் மலமலே அதுவும் பலித்தது.

படித்து முடித்துவிட்டு வலைக்காக காத்திருந்தனே. உள்ளூரில் எத்தனையோ இடங்களில் வலைக்கு அழைப்பு வந்தபோதும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் என்னிடம் இல்லாமல் போனது.

காரணம் உள்ளூரில் சம்பாதித்து எப்போது நம் கனவுகளை நனவாக்குவது?வலை பார்த்தால் வலெரிநாட்டில் தான் என்பதில் தீர்க்கமாய் இரூந்தனே.

எனக்கு வயதும் 26 ஆகிவிட்டது. திருமணம் முடிக்கும் வயது என்ற போதிலும் வலை வெட்டி இல்லாதவனுக்கு யார் பெண்கொடுப்பார்கள்?

என் வயது சக நண்பர்கள் எல்லோரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக திருமணம் முடித்து அதில் சிலர் உள்ளூரிலும் சிலர் வளநாடுகளிலும் வலையை நிமித்தமாக சட்டிலாகி விட்டனர் .

இந்நிலையில் தான் ஒரு நாள் அந்த எதிர் பாராத அதிர்ஷ்டம் எனது வீட்டு வாசல்கதவை தட்டியது.

கதவை திறந்து பார்த்த எனது அம்மா வா தம்பி, எப்படி இருக்கே? எப்போ வந்தே? வீட்டில் எல்லோரும் சளக்கியமா இருக்காங்களா? என்று குசலம் விசாரித்ததை வதைத்து எனது தாய் மாமன் தான் வந்திருக்கார் என்று புரிந்து கொண்டேன் .

எனது அம்மாவைக் கு ஒரு தங்கையும் ஓரே தம்பியும் தான் உடன்பிறந்தவர்கள் .என் அம்மாவின் ஓரே தம்பியான எனது தாய் மாமன் 21 வயதிலேயே அரபு நாட்டுக்கு சனென்று கை நிறைய சம்பாதித்து எனது அம்மாவைக் கு சித்திக்கும் நல்ல படியாக கல்யாணம் செய்து கொடுத்தார் என பதை அவ்வப்போது சொல்லி பெருமபைபட்டுக்கொள்வார் எனது தாத்தா.

எனது மாமனோ லட்சம் ,லட்சமாய் சம்பாதித்து அந்த வருமானத்தில் சனெனையில் ஒரு பெரிய வீடு வாங்கி அங்கேயே சட்டிலாகி விட்டார் .வளநாட்டிலிருந்து தாயகம் வந்தால் எனது அம்மாவை வந்து பார்க்காமல் இருக்க மாட்டார் .

இன்றும் அதே போலத்தான் வந்துள்ளார் . வந்தவரை மரியாதை நிமித்தமாக நானும் வரவற்று அருகில் அமர்ந்தேன் . என படிப்பு பற்றி விசாரித்த அவர் என் வலையை சயெகிராய் என்றதும் தலையை கீழே தாங்க விட்டு அமதை காத்தேன் .

எனது அம்மா முந்திக்கொண்டு, வலையை பார்த்தால் மாமனை போல வளநாட்டில் தான் என்று பிபிவாதமாய் இருக்கிறான் உனது மருமகன் . நீ தான் அவனுக்கு நல்ல புத்தி சொல்லனும் என்றார் அம்மா.

இவன் வயதுடைய பிள்ளைகளெல்லாம் திருமணமும் முடித்து குழந்தையும் பெற்று விட்டனர் . இவன் மட்டும் எந்த பிபிப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறான் . இவனை நினதைத்து கவலைபட்டே எனக்கு வியாதியும் வந்து விட்டது என்று நீண்டதொரு

பெருமச்சுடன் மக்கை சிந்தினார் என அம்மா.

எனது அம்மாவின் முறைப்பாடுகளை கவனமுடன் உள்வாங்கிக் கொண்ட என மாமா சரி விடும் கா, அவனுக்கும் ஒரு நல்ல வாழ்க்கை அமையும். அதுவரை கொஞ்சம் பொறுமையை இரு என்று ஆறுதல் சொன்னவர், திடீர் ரென்று எனக்கா பசோம நம்ம இளவரசிக் கு உன்மகனை கட்டி வதைதால் என்ன? என்றதும் இன்ப அதிர்ச்சியில் உறறந்து போனேன்.

இளவரசி என்பது எனது தாய் மாமனின் மனனாவது பணை. என்ன விட 2 வயது இளமனை என்ற போதிலும் என்ன பால அவளும் நன்கு படித்தவள் தான்.

வலையை இல்லாதவனுக்கு ஒம்பொண்ணை கட்டி வச்சு ரெண்டு பரோக்கும் சோறு போட போறியானு என அம்மா மாமாவை பார்த்து கட்டதும் எனக்கு பெரும் அவமானமாய் இருந்தது.

உடனே குறுக்கிட்ட என மாமன் என்னக்கா இப்படி சொல்லிப்புட்டே? கல்யாணம் முடிந்ததும் மாப்பிள்ளைக்கு ஒரு விசிட் விசா ரெடி பண்ணி எனக்கு தெரிந்த ஒரு நண்பர் வலையை பார்க்கும் கம்பனியில் சேர்த்து விடுகிறேன் கவலையை விடும் கா என்று சொன்னதும் தான் என அம்மாவைக்கு முகத்தில் சந்தோஷம் வந்தது.

சரி தம்பி நீ உன் விருப்பம் போல் செய் என்று சொன்ன அம்மா என்ன நிமிர்ந்து பார்த்தார். நானும் சம்மதம் தெரிவிப்பது போல் இருக்கவே அனைவரும் அடுத்தடுத்த சந்தோஷத்திற்கு தாவினோம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் திட்டமிட்டபடி எனது திருமணம் நடந்ததேயிது. திருமணம் முடிந்த 35வது நாளிலேயே எனக்கு விசாவும் வந்தது. "இல்லற வாழ்க்கையின் இனிமையை விட வளையாட்டு வாழ்க்கையின் மகிமையே எனக்கு பெருசாக தோன்றியது".

இளம் மனைவி புது தம்பதி என்ற பெரியவர்களின் பழங்காலத்து சம்பிரதாய அறிவுரைகளை கட்ட உள்வாங்கும் நிலையில் நான் இல்லனை என்பதை புரிந்து கொண்ட என அம்மாவும் அமதி காதது உன் விருப்பம் படியே நல்லபடியா போய்ட்டு வா என்று வழி அனுப்பி வதை தார்.

அம்மாவிடமும், இளம் மனவையிடமும் விடபெற்றுக்கொண்ட நான் என வாழ்நாளின் லட்சியக்கனவான அரபு நாட்டில் மூதன் மூதலாக கால் பதித்தேன்.

டாம்பீ கமான அந்த ஆடம்பர விமான நிலையம் கண்டு அதிசயித்து போனேன். சுவீதி விமான நிலையமே இப்படி என்றால் ஸ. ஊர் ஒரு சொர்க்கலோகமாய் இருக்குமோ? என்று அதீத கற்பனையில் மிழக்கி இலக்கை தொடுவதற்குள் இமிகிரேஷன் பணிகளாகக் கான அசைவுகள் என்ன நிஜத்திற்குக் கொண்டு வந்தது.

எல்லாம் நல்லபடியா முடிந்து என மாமாவின் நண்பர் வலையை பார்க்கும் கம்பனியில் வலையைக் கும் சேர்ந்து விட்டேன்.

என் மாமாவின் சிலப்போன் மலம் எனது மனவையிடம் விபரம் கிறி நான் ஆசைப்பட்டது போலவே வளநாட்டுக்கும் வந்து வலையிலும் சேர்ந்து விட்டேன். இப்போ நான் ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கேன் என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் எனது மனைவி குறுக்கிட்டு உங்கள்குக்கு இன்னொரு சந்தோஷமும் இருக்காங்க என்றாள்.

என்னவென்றேன்? நீங்கள் அப்பாவாக போறீங்கள் என்றாள். அப்படியா ரொம்ப சந்தோஷம். உடம்பை நல்லபடியா பார்த்துக்கொள் என்று கிறி பச்சை முடித்துக்கொண்டேன்.

இடையில் காலங்கள் வகு வகைமாக உருண்டோடி விட்டன. எனக்கு மூதல் குழந்தையும் முடிவான குழந்தையுமாய் ரஞ்சனி பிறந்தாள். அவள் பிறந்து இரண்டு வயதாக இருக்கும் போது ஒரு முறை விடுப்பில் சின்று குழந்தையை பார்த்து விட்டு வந்தேன்.

பெண் குழந்தையாகி விட்டதே.... அதற்கும் ஏதாவது சொத்து சேர்க்க வேண்டுமே என்ற எண்ணங்கள் மலேலோங்கிட அரபு நாட்டு ரியால் மீ தான எனது மலோகமும் மலேலோங்கியது.

அதன் விளைவு 25 ஆண்டுகள் கழித்து இப்போது கனேசலில் ஊர் வந்து

விட்டனே இரண்டு வயதில் பார்த்து விட்டு வந்த எனது மகளுக்கு திருமணமும் முடித்து கொடுத்து எனது மகளுக்கு ஒரு ஆண் ஒரு பெண் என இரண்டு குழந்தைகளுமாகி விட்டது.

எனக்கு பிறந்த மகளை மடியில் போட்டு கொஞ்சி மகிழும் தந்தையாக இருக்க வேண்டிய நான் ரியால் களின் மோகத்தில் அந்த பக்கியத்தை இழந்து தற்போது எனது பரேப்பிள்ளைகளை கொஞ்சி மகிழும் தாத்தாவாக ஊரில் இருக்கிறேன்.

ஒன்றை இழந்து ஒன்றை பெறவது போல எனது இளமை இல்லற வாழ்க்கையைத் தொலைத்து, எனது மனைவியின் தாமபத்திய உரிமையை பறித்து நான் ஆசைப்பட்ட சௌந்த வீட்டு, கார், நகை, பணம் என்று அனைத்தையும் சேர்த்து விட்டனே.

நரத்தை முடியுடன் இருக்கும் எனது மனைவியின் முகத்தை பார்க்கும் போதெல்லாம் என்னை குற்றவாளியாக உணர்கிறேன்.

இல்லற வாழ்க்கையின் அர்த்தம் இப்போது எனக்கு புரிகிறது. ஆனால் அதற்கான வயதோ? உடல் ஆரோக்கியமோ என்னிடமில்லை. அனைத்தையும் தான் பாழாய் போன ரியால் களாகக் கைவிட வேண்டுமே...

வாசகர்களே! இவரது புலம்பலில் அர்த்தம் உள்ளதா?

குறிப்பு: இது ஒரு நண்பரின் உண்மையான கதை. இது போன்ற சம்பவங்கள் ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஏராளமுண்டு. எனது காதுக்கு வந்த சம்பவத்தை மட்டுமே உங்களிடம் பகிர்ந்துள்ளேன்.

source: <http://www.thoothuonline.com/archives/72490#sthash.R8f5ddUO.dpuf>